

Uczniak

Numer 36

Styczeń 2019 r.

Kwartalnik redagowany przez uczniów
Szkoły Podstawowej w Gąsocinie

Patriota – patriotyzm

Spis treści

str.

Co w szkole piszczy?

Patriotyczne utwory	2
Polska dawniej i dziś	3-4
Polscy ambasadorowie	5-6
Kim są celebryci?	6-7
Polskie symbole narodowe	
Godło Polski	7
Dzieje hymnu polskiego	8
Flaga państwowa	9

Kącik artysty

Popisz się talentem	
Tajemnicza wyprawa	10-11
W planetarium	11

Z ostatniej strony

Krzyżówka	
Sprawdź swoją wiedzę	12

Co znaczą słowa **patriota**, **patriotyzm**?

Wielu z nas ma własne definicje. Popytaliśmy kilku uczniów w szkole i nauczycielkę, co według nich znaczą te słowa. Uzyskaliśmy kilka odpowiedzi. Oto one:

Wypowiedzi uczniów klasy VII:

„Patriotyzm to pamięć o żołnierzach, którzy polegli podczas wojny o Polskę.

„Patriota to osoba, która kocha swoją ojczyznę.”

„Patriota to osoba, która kocha swój kraj i się go nie wyrzeka.”

„Jeżeli kibicuję polskiej reprezentacji i obchodzę święta narodowe, jestem patriotą.”

„Według mnie patriota to osoba, która walczy za swoją ojczyznę, broni jej i potrafi za nią umrzeć.”

„Patriota pamięta i obchodzi święta narodowe.”

Wypowiedź nauczycielki:

„Patriota to osoba, która pamięta o ważnych w historii Polski wydarzeniach. Ubiera się odświętnie w święta narodowe. Patriotyzm to pamięć o swojej ojczyźnie nawet wtedy, gdy w niej nie przebywamy. Jest to gotowość do poświęcenia się dla tej ojczyzny, uszanowanie hymnu z zachowaniem odpowiedniej postawy. To także identyfikowanie się z naszym krajem i świętami narodowymi.”

A jakie są słownikowe definicje słów **patriota** i **patriotyzm**?

Patriota: *człowiek poświęcający się własnej ojczyźnie.*

Patriotyzm: *postawa szacunku, umiłowania i oddania własnej ojczyźnie oraz chęć ponoszenia za nią ofiar i pełna gotowość do jej obrony w każdej chwili.*

Każdy śławi swoją Ojczyznę na swój sposób. Inaczej robią to dzieci, inaczej poeci, a jeszcze inaczej piosenkarze. A jak wyglądają współczesne wymiary patriotyzmu?

CO W SZKOLE PISZCZY?

AKTUALNOŚCI I WAŻNE TEMATY

Znaleźliśmy piękny wiersz o patriotyzmie naszej Laureatki Nagrody Nobla - Wisławy Szymborskiej.

„Gawęda o miłości do ziemi ojczystej”

Bez tej miłości można żyć,
mieć serce suche jak orzeszek,
malutki los naparstkiem pić
z dala od zgryzot i pocieszeń,
na własną miarę znać nadzieję,
w mroku kryjówkę sobie uwić,
o blasku próchna mówić „dnieje”,
o blasku słońca nic nie mówić.

Jakiej miłości brakło im,
że są jak okno wypalone,
rozbite szkło, rozwiany dym,
jak drzewo z nagła powalone,
które za płytko wrosło w ziemię,
któremu wyrwał wiatr korzenie
i jeszcze żyje cząstkę czasu,
ale już traci swe zielenie
i już nie szumi w chórze lasu?

Ziemio ojczysta, ziemio jasna,
nie będę powalonym drzewem.
Codziennie mocniej w ciebie wrastam
radością, smutkiem, dumą, gniewem.
Nie będę jak zerwana nić.
Odrzucam pusto brzmiące słowa.
Można nie kochać cię – i żyć,
ale nie można owocować.

Inaczej śpiewa o Ojczyźnie "Od Urodzenia w Sercach #Niepodległa" - Dominik „Doniu” Grabowski

Od urodzenia w sercach (Polska)
zostań niepodległa
za nami sztormu cień
jak zły przerywany sen
od urodzenia w sercach
zostań niepodległa
w żaglach dziś pełen wiatr
nadzieja wiara w nas

wiara w nas
w kolejne sto lat
tyle wiatru w żaglach ile siły w nas
w kolejne sto lat

Od urodzenia w sercach (Polska)
zostań niepodległa
za nami sztormu cień
jak zły przerywany sen
od urodzenia w sercach
zostań niepodległa
w żaglach dziś pełen wiatr
nadzieja wiara w nas

kochana Polsko
chcę widzieć uśmiech nigdy we łzach
tyle wiatru w żaglach ile siły w nas
właśnie tak...

J. Kobyłecka, O. Wolska, VII

Ze względu na przypadającą w roku 2018 setną rocznicę odzyskania przez Polskę niepodległości w obecnym numerze Uczniaka chcemy przedstawić ciekawostki o Rzeczypospolitej, informacje historyczne i dotyczące współczesności.

CIEKAWOSTKI O POLSCE DAWNEJ I WSÓŁCZESNEJ

Rzeczpospolita Polska to piękny kraj położony w samym środku Europy. Najdłuższą rzeką w tym kraju jest Wisła, która mierzy 1 047km. Polskę zamieszkuje ponad 38 milionów osób. Na godle tego państwa znajduje się orzeł bielik na czerwonym tle. Najwyższym szczytem są Rysy. W Polsce znajduje się 908 miast, a stolicą Polski jest Warszawa. Nasz kraj posiada piękną historię. Polska brała udział w I oraz w II wojnie światowej. Nasze państwo było wiele razy pod zaborami przez długi czas. Dzięki wiernym i odważnym żołnierzom Rzeczpospolita jest wolnym i rozwijającym się krajem.

POLSKA DAWNIEJ

Polska to państwo, z którego wywodzi się wielu mądrych i znanych ludzi. Aż siedmioro Polaków zostało uhonorowanych najbardziej prestiżową nagrodą na świecie, jaką jest Nagrodą Nobla. Polka Maria Skłodowska – Curie właśnie była jedną z jej laureatów. Była fizyczką

i chemiczką, która dostała dwie nagrody: w 1903 i 1911 roku w dziedzinie fizyki i chemii za wynalezienie dwóch pierwiastków chemicznych – polonu i radu.

W DZIEDZINIE LITRATURY NAGRODĘ NOBLA OTRZYMALI:

- Henryk Sienkiewicz 1905
- Władysław Reymont 1924
- Czesław Miłosz 1980
- Wisława Szymborska 1996

W DZIEDZINIE POKOJOWEJ NAGRODĘ NOBLA OTRZYMALI:

- Lech Wałęsa 1983
- Józef Rotblat 1995

Józef Piłsudski dla wielu Polaków jest przede wszystkim symbolem odzyskania przez Polskę niepodległości. Józef Piłsudski niewątpliwie był dobrym organizatorem i charyzmatycznym przywódcą, a wśród rodaków cieszył się dużym autorytetem. Przeprowadził Polskę przez pierwsze lata tworzenia państwa. Nie widząc w demokracji demokratycznych zasad rządzenia państwem, drogi właściwej dla państwa, które właśnie odzyskało utraconą niepodległość, dążył do skupienia całej władzy w rękach prezydenta. Wprowadził w Polsce „rządy silnej ręki”. Przez wszystkich był jednak ceniony za patriotyzm i oddanie sprawie polskiej.

Stanisław Moniuszko był wybitnym polskim kompozytorem, organistą i nauczycielem. Tworzył muzykę o charakterze narodowym, wplatając w utwory elementy ludowe. Jego najslawniejsze dzieła to opery: „Straszny dwór” i „Halka”. Zdobył międzynarodową sławę już za życia, szczególnie w krajach słowiańskich. Był osobowością artystyczną, która zmieniła kształt polskiej opery. Stanisław Moniuszko urodził się na terenie dzisiejszej Białorusi, niedaleko Mińska, w majątku Ubiel. Mały Staś przyszedł na świat 5 maja 1819 roku w szlacheckiej rodzinie. Jego ojciec, Czesław Moniuszko herbu Krzywda, był ziemianinem, niegdyś służył jako kapitan w armii napoleońskiej, matka, Elżbieta Madzarska, pochodziła z rodziny węgierskiej. Zdolności muzyczne przejawiał już we wczesnym dzieciństwie, dlatego postanowiono kształcić go w tym kierunku.

Czy wiesz, że...? Rok 2019 został ogłoszony Rokiem Moniuszkowskim z okazji jego 200 urodzin.

POLSKA WSPÓŁCZESNA

We współczesnych czasach Polacy także odnoszą wiele sukcesów. W 2018 roku Polska Reprezentacja Siatkówki Mężczyzn została mistrzem świata. Kamil Stoch osiągnął mistrzostwo świata 2018 w skokach narciarskich.

Także dzieci odnoszą sukcesy np. Roksana Węgiel wygrała EUROVISION JUNIOR.

Dzięki tym ludziom Polska jest ciekawym i stale rozwijającym się krajem europejskim.

Z.Krupińska, I.Kryłowska, VI

Ambasadorowie Polski

Ambasador – to przedstawiciel reprezentujący państwo wobec innego państwa lub organizacji międzynarodowej.

Ambasadorami kraju są nie tylko dyplomaci, mogą nimi być także artyści, bo to właśnie oni rozślawiają nasz kraj na świecie. Chcemy przybliżyć sylwetki niektórych sławnych Polaków, dzięki którym o Polsce usłyszano w świecie.

RZEŹBIARZE:**Korczak Ziółkowski**

Amerykanin pochodzenia polskiego, rzeźbiarz samouk. Nigdy nie uczęszczał na zajęcia ze sztuki. W młodości eksperymentował, rzeźbiąc w drewnie i kamieniu. W 1939r. współpracował przy powstawaniu pomnika Mount Rushmore (Południowa Dakota), przedstawiającego głowy 4 amerykańskich prezydentów. Jego późniejsze projekty zapewniły miejsce mu wśród najbardziej uznanych artystów stulecia.

PISARZE I POECI:**Henryk Sienkiewicz**

Prozaik, laureat literackiej Nagrody Nobla (1905) za „Quo Vadis”, książki przełożonej na wiele języków i wielokrotnie ekranizowanej. Katolicki światopogląd autora w znacznym stopniu zdeterminował kształt jego twórczości. Dzieła Sienkiewiczowskie zostały przetłumaczone na 50 języków.

Wisława Szymborska

Poetka i tłumaczka, jedna z nielicznych kobiet nagrodzonych literacką Nagrodą Nobla (1996). Jej początkowe prace były tworzone jeszcze w duchu socrealizmu. Na szczególną uwagę zasługują późniejsze utwory Szymborskiej, przepełnione pesymistyczną refleksją odnośnie przyszłych losów człowieka, ujęte w zwodniczo codziennej i mocno ironicznej formie.

MUZYCZY:**Urszula Dudziak**

Wokalistka, była żona Michała Urbaniaka, muzyka jazzowego, bardziej znana w USA niż w Polsce. Karierę rozpoczęła w późnych latach pięćdziesiątych, szybko stając się jedną z najpopularniejszych artystek jazzowych. W latach 60. i 70. wielokrotnie odbywała zamorskie podróże, osiedlając się ostatecznie w Nowym Jorku. Współpracowała z tak znakomitymi muzykami, jak Archie Shepp, Lester Bowie, Bobby McFerrin and Sting.

FILMOWCY:**Krzysztof Kieślowski**

Prawdopodobnie najwybitniejszy polski reżyser ostatnich lat. Zaczynał jako twórca dokumentów obrazujących kondycję jednostki ludzkiej przez pryzmat życia w komunistycznej Polsce.

Andrzej Wajda

Zdobywca Oskara za całokształt twórczości w 2003 roku, ojciec współczesnej kinematografii polskiej, znany zwłaszcza ze wspaniałych ekranizacji polskiej literatury., m. in. „Pan Tadeusz”. Umieszczany w czołówce najwybitniejszych światowych reżyserów, doceniany szczególnie za umiejętność stworzenia poruszających dzieł, przemawiających jednocześnie do intelektu widza.

Izabella Scorupco

Aktorka i modelka, urodzona w Białymstoku. Jako mała dziewczynka przeprowadziła się z matką do Szwecji. Gdy miała 17 lat, została zauważona przez szwedzkiego reżysera Steffana Hildebrana, dzięki któremu zadebiutowała w filmie „Nikt nie kocha jak my”, stając się idolką nastolatek. Podróżowała po świecie, pracując jako modelka, a także próbując swoich sił jako piosenkarka. Wróciła do zawodu aktorki i w 1995 roku wystąpiła w jednym z filmów o przygodach Jamsa Bonda („Golden Eye”). Wystąpiła w takich filmach jak „Ogniem i mieczem”, „Granice wytrzymałości” czy „Władcy ognia”.

M. Wynimko, M. Krakowska, VI

Kim są celebryci?

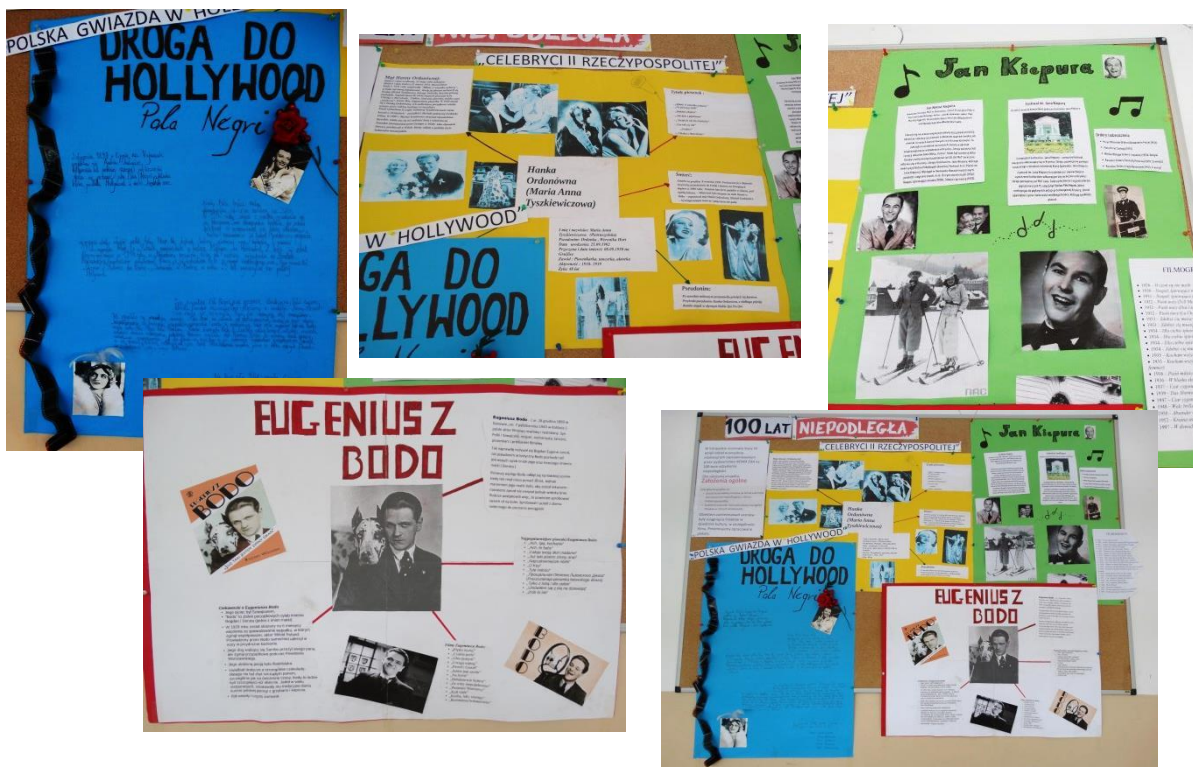

Są to osoby sławne, które zasłynęły nie tylko w Polsce, ale także i za granicą. Zgodnie z definicją sformułowaną przez Daniela Boorstina w 1961 roku „celebryta to osoba, która jest ogólnie znana. Słowo celebryta nie jest dokładnym synonimem gwiazdy, sławy, idola, autorytetu. Ze względu na możliwości szerokiego oddziaływania społecznego celebryci wykorzystywani są w działaniach reklamowych. Proces stawiania się celebrytą składa się z kilku etapów. Punktem wyjścia pierwszego z nich jest „impuls” – radykalnie niecodzienne wydarzenie, które sprawia, że dana osoba staje się **ośrodkiem zainteresowania mediów**.

Kolejny etap polega na **nakręcaniu przez media „spirali euforii”** wokół tejże osoby. Zaczyna ona być umieszczana w centrum różnorodnych medialnych spektakli – celebryta staje się bohaterem wywiadów i reklam, jurorem w konkursach, wydaje pierwszą płytę czy odgrywa drugoplanowe role w produkcjach filmowych.

Etap trzeci związany jest ze **zdolnością do podtrzymania uwagi publiki** w celu zachowania swojej atrakcyjności i statusu celebryty (i w nadziei na względnie trwałe wejście do świadomości pewnej grupy odbiorców). Istotne jest uczestnictwo w ważnych wydarzeniach publicznych, szczególnie takich, w których uczestniczą inni celebryci/celebrytki”.

Słowo „celebryta” nie jest wbrew pozorom pojęciem nowym. Już dużo wcześniej istniało wiele osób, które można śmiało tak nazwać. Przekonali się o tym siódmoklasiści, którzy w listopadzie realizowali w ramach lekcji języka polskiego projekt edukacyjny „Celebryci II Rzeczypospolitej”. Wydawnictwo Nowa Era zaproponowało uczniom projekt na 100-lecie odzyskania przez Polskę niepodległości. Zadaniem uczniów było zgromadzenie jak największej ilości informacji na temat polskich międzywojennych artystów, którzy zdobyli sławę w świecie. Wyniki swoich poszukiwań przedstawili w prezentacjach i plakatach, które zostały umieszczone w korytarzu szkolnym. Oto wyniki ich pracy:

K. Gburzyńska, A. Elak, VI

Polskie symbole narodowe

Godło Polski

Według legendy założyciel państwa Polan, Lech, podczas postoju w okolicach Poznania ujrzał pod wieczór na drzewie sporych rozmiarów gniazdo. Znajdował się w nim biały orzeł z trzema pisklętami. Gdy Lech przyglądał się mu, orzeł rozpostarł skrzydła na tle nieba czerwonego od zachodzącego słońca. Lech zachwycił się, postanowił tam osiaść, umieścił orła w swym herbie, a miejsce na pamiątkę nazwa Gniezdnem (obecnie Gniezno) od słowa *gniazdo*. Historia ta będąca częścią legendy o Lechu, Czechu i Rusie pierwszy raz spisana została w *Kronice wielkopolskiej* napisanej po łacinie w 1273 oraz w „Kronice Dalimila” spisanej w języku czeskim w 1232 roku.

Orzeł Biały na znakach narodowych na przestrzeni wieków:

Godło z 1295:

Godło z 1386:

Godło z 1413:

Godło z 1955:

Godło współczesne:

M. Krajczyńska, VI

Dzieje hymnu polskiego

Pierwotnie, jako Pieśń Legionów Polskich we Włoszech, został napisany przez Józefa Wybickiego, autor melodii opartej na motywach ludowego mazurka jest nieznany. Pieśń powstała w dniach 16-19 lipca 1797 we włoskim miasteczku Reggio Emilia w Republice Cisalpińskiej (w dzisiejszych Włoszech). Pierwszy raz została wykonana publicznie 20 lipca 1797 roku. Od 26 lutego 1927 roku oficjalny jest hymnem państwowym Rzeczypospolitej Polskiej.

Pierwsza zwrotka hymnu nawiązuje do ostatniego rozbioru Polski. Po klęsce insurekcji kościuszkowskiej, w 1795 r. terytorium Rzeczypospolitej zostało całkowicie rozdzielone pomiędzy Rosję, Prusy i Austrię. Zwrotka wyraża patriotyzm i wiarę w odzyskanie niepodległości. Po III rozbiore Rzeczypospolitej znaczna ilość polskich żołnierzy wyemigrowała do Francji i Włoch. W styczniu 1797 r. generał Jan Henryk Dąbrowski na mocy umowy z rządem lombardzkim, w porozumieniu z Francuzami, utworzył Legiony Polskie. W refrenie hymnu, powstałego w lipcu 1797 r., autor, który współtworzył Legiony, wyraził nadzieję powrotu do Polski pod dowództwem gen. Dąbrowskiego. Nadzieja legionistów na powrót do Polski była jednak związana z walkami prowadzonymi pod zwierzchnictwem generała Napoleona Bonaparte. W drugiej zwrotce hymnu autor wyraził przekonanie, iż z pomocą Bonapartego żołnierze podążając z zachodu poprzez rzekę Wartę i z południa poprzez Wisłę byłiby w stanie przywrócić niepodległą Polskę. Trzecia zwrotka nawiązuje do Stefana Czarnieckiego, dowódcy polskiego w czasie potopu szwedzkiego w XVII wieku. W oryginalnym rękopisie Wybickiego występuje czwarta zwrotka, której brak we współczesnym hymnie. W zwrotce tej autor doradza, iż jedynym warunkiem obronienia się przed dwoma największymi zaborcami, tj. Prusami (Niemiec) i Rosją (Moskal), będzie ogólnonarodowa zgoda. Czwarta zwrotka stanowiła dla pozostających na emigracji legionistów obraz Polaków pozostających w Ojczyźnie i nasłuchujących tarabanu na znak zbliżających się polskich wojsk. W szóstej zwrotce J. Wybicki nawiązał do Tadeusza Kościuszki, zwycięskiego dowódcy z bitwy pod Racławicami w czasie powstania w 1794 r. Wyraził również ufność w Opatrzność Bożą.

Podsumowując, słowa Pieśni Legionów Polskich we Włoszech nawiązywały do wzniosłych wydarzeń z dziejów polskiego oręża oraz współczesnych zwierzchników wojskowych, w których pokładano nadzieję na powrót do Ojczyzny i odzyskanie niepodległości.

Spróbuj uzupełnić brakujące wyrazy w naszym hymnie narodowym.

Jeszcze _____ nie zginęła,
Kiedy my żyjemy.
Co nam obca przemoc wzięła,
_____ odbierzemy.

Ref: Marsz, marsz, Dąbrowski,
Z ziemi _____ do Polski.
Za twoim przewodem
Złączym się z narodem.

Przejdziem Wisłę, przejdziem _____,
Będziem Polakami.
Dał nam przykład _____,
Jak zwyciężać mamy.

Jak Czarniecki do _____
Po _____ zaborze,
Dla ojczyzny ratowania
Wrócim się przez morze.

Ref: Marsz, marsz, Dąbrowski...
Już tam ojciec do swej _____
Mówi zapłakany,
Słuchaj jeno, pono nasi
Biją w _____.

Ref: Marsz, marsz, Dąbrowski...

Flaga państwowa

Symbolem Polski jest również flaga. Czy wiecie, jakie kolory ma flaga polska? Flaga polska ma barwy,

Co oznaczają te barwy? Kolor biały symbolizuje nasze godło - białego orła, czystość i niepokalanie. Natomiast czerwień jest symbolem ognia i krwi, odwagi i waleczności.

Od kiedy flaga ma takie kolory? Tak wyglądająca flaga państwowa została wprowadzona 1 sierpnia 1919 roku. Barwy flagi złożone z dwóch poziomych pasów: białego oraz czerwonego są odwzorowaniem kolorystyki godła państwowego, który stanowi orzeł biały na czerwonym polu. Zgodnie z zasadami heraldyki pas górny reprezentuje białego orła, a dolny czerwone pole tarczy herbowej.

TROCHEJ HISTORII

Pierwotnie polską barwą narodową był karmazyn, stanowiący symbol dostojności i bogactwa, uważany za najszlachetniejszy z kolorów. Z uwagi na cenę barwnika - koszeniili uzyskiwanej z larw czerwca polskiego, mało kto mógł sobie na niego pozwolić, dlatego też był on wykorzystywany jedynie przez najbogatszą szlachtę i dostojników państwowych. Na pierwszych flagach i sztandarach reprezentujących Królestwo Polskie widniał biały orzeł w koronie na czerwonym tle. Jan Długosz, opisując przygotowania do bitwy pod Grunwaldem, pisze o „chorągwi wielkiej, na której wyszyty był misternie orzeł biały z dziobem rozwartym i z koroną na głowie, jako herb i godło całego Królestwa Polskiego”.

K. Gburzyńska, A. Elak, VI

KAÇIK ARTYSTY

TUTAJ MOŻECIE
ZAMIESZCZAĆ SWOJĄ
TWÓRCZOŚĆ

Wśród współczesnych Polaków nie brakuje ludzi zdolnych, posiadających talent i chcących go rozwijać. Nie trzeba daleko szukać. W naszej szkole jest grono dobrze zapowiadających się „literatów”. Do nich należą uczniowie klasy Vb, którzy wzięli udział w klasowym konkursie literackim. Zainspirowani tematyką drugiej edycji Ogólnopolskiego Konkursu Literackiego „Popisz się talentem” napisali opowiadania o tajemniczych wyprawach rodzeństwa – Eli i Wojtka, którzy dzięki supermocy wraz z przyjaciółmi z klasy oraz ich profesorem Bananem podróżują w czasie i w przestrzeni. Przeczytajcie opowiadania piątoklasistów, naprawdę warto.

Tajemnicza wyprawa – wizyta w planetarium

Nareszcie nadszedł upragniony przez klasę 6 c dzień. Dzień wycieczki do planetarium. Dzieci z radością przyglądały się, jak autobus, który miał ich zabrać w to nieznane miejsce, zatrzymał się przed szkołą. Uczniowie z wielkim rabanem wpadli do pojazdu i zajęli swoje miejsca. Autokar ruszył i zaczęła się długo oczekiwana wycieczka. Po dotarciu na miejsce Banan (przezwyśko wychowawcy) zaprowadził wychowanków do szarego budynku z niebieskim napisem „Planetarium”.

- Może dowiemy się czegoś o kosmitach? – głośno zastanawiał się Wojtek.

- Przecież oni nie istnieją – oburzyła się jego siostra Ela.

Rozmowę dzieci przerwał głos nauczyciela:

- Słuchajcie, nie chcę się za was wstydzić. Bądźcie grzeczni i uważnie słuchajcie. Po powrocie napiszecie sprawozdanie... - w tym momencie Banan uśmiechnął się szyderczo, a cała klasa jęknęła.

Poszli dalej. Przy wejściu do dużego pomieszczenia stał chudy mężczyzna ubrany w białą koszulkę z napisem „Przewodnik”.

- Dzień dobry, dzieci. Mam na imię Adrian i jestem waszym przewodnikiem. Chodźmy!

I zaprowadził 6 c do dużego pomieszczenia, które okazało się byćmuzeum!!!

Gdy Adrian opowiadał, czym różni meteor od meteorytu, Wojtek niepostrzeżenie przemknął się między innymi i w sekundę złapał lecącą na nich śnieżną kulę ze statkiem kosmicznym w środku. Nie wiadomo dlaczego, pomyślał o kosmitach. I wtem... Przestrzeń eksplodowała. Uczniowie nagle, ubrani w skafandry, znaleźli się w statku kosmicznym. Z braku grawitacji unosili się aż pod sufit. Dzieci z niedowierzaniem spoglądały przez okrągłe okienka w przestrzeń kosmiczną. Banan pierwszy dostrzegł Czerwoną Planetę, do której zbliżali się z zawrotną prędkością.

- To Mars – krzyknął Marcin.

Po wylądowaniu szóstoklasiści pobiegli rozejrzeć się po planecie. Banan nie mógł powstrzymać się od komentarza, lecz nikt go nie słuchał. Złapał więc pierwszego lepszego ucznia i powiedział:

- Jesteśmy pierwszymi ludźmi na Marsie. Wiesz, co to oznacza dla ludzkości?

Zdezorientowany nieszczęśnik uciekł, gdy tylko Banan odwrócił głowę, aby zobaczyć, co robi grupka dzieci przyglądająca się czemuś z uwagą. Nauczyciel podszedł do nich i ujrzał.... Ufoludka! Niskiego Marsjanina z wielkimi oczami.

- Odsuńcie się, ja z nim porozmawiam – powiedział do dzieci.

- Haaloo, przybywamy z Zieemii – zaczął niezbyt udanie.

Kosmita też coś oznajmił, ale nie da się tego zapisać polskimi literami.

- Haaaaloooo! – profesor nie dawał za wygraną.

- On pana nie rozumie – Ela ledwo powstrzymywała śmiech, podczas gdy Banan wciąż prowadził swoją przemowę i bawił się w ambasadora Ziemi.

Nagle Wojtek zobaczył, że coś leży obok Eli. Podszedł i podniósł....śnieżną kulę, tę samą, która przeniosła jego klasę (i Banana) na tę planetę.

Chłopiec zastanowił się przez chwilę i w myślach powiedział:

- Chcę być na Księżycu!

I znowu cała klasa 6 c pojawiła się na pokładzie statku kosmicznego, który wystrzelił wprost w stronę satelity Błękitnej Planety – Ziemi. Uczniowie przez chwilę machali kosmicie, który chyba jeszcze nie zrozumiał, że odwiedzili go ludzie z sąsiedniej planety.

W końcu Mars zniknął z pola widzenia dzieci, które zauważyły srebrny, usiany kraterami Księżyc. Po wylądowaniu podekscytowani uczniowie wydostali się ze statku kosmicznego i pobiegli rozejrzeć się dookoła w nadziei na spotkanie z kolejnym Ufoludkiem. Jednak nikogo nie znaleźli. Dzieci zauważyły Ziemię, która stąd wydawała im się olbrzymia. Zauroczeni tym pięknym widokiem patrzyły jeszcze przez chwilę.

- Musimy wracać – powiedział Banan.

Dzieci niechętnie weszły do statku i poleciały na cudowną Ziemię... I nagle....Wojtek stał przed nimi i trzymał w ręku kulę. Klasa 6 c przyglądała się mu ze zdziwieniem, a przewodnik podszedł do niego i powiedział, że nie wolno dotykać eksponatów.

- Ale... - wyjąkał Wojtek i nic nie rozumiejąc., pomyślał: – Ta kula nie jest magiczna? Nie byliśmy na Marsie?

Po powrocie do szkoły Banan zamiast sprawozdania z wycieczki kazał uczniom narysować, co się im najbardziej podobało w planetarium. Na każdej kartce znajdował się..... Mars i Księżyc.

Wojtek odetchnął z ulgą. A jednak to nie było przywidzenie, ta podróż w przestrzeni kosmicznej odbyła się naprawdę. Chłopiec uśmiechnął się zagadkowo dumny z siebie, przecież to dzięki niemu klasa przeżyła tak fascynującą przygodę.

Karolina Metera i Alicja Michalak

W planetarium – niezwykła wyprawa

Nauczyciel Banan wraz z klasą 6 c wybrali się na wycieczkę do planetarium. Ich przewodnikiem był pan Józef. Od razu po zapoznaniu się z przewodnikiem, który okazał się bardzo sympatycznym starszym panem, ruszyli na zwiedzanie planetarium.

W pierwszym etapie zwiedzania klasa oglądała meteory i skały kosmiczne, o których ciekawie opowiadał przewodnik. Ale najciekawsze miało dopiero nadejść. Kiedy obserwowali gwiazdy, nagle rodzeństwo – Ela i Wojtek – zauważyło, że jedna z gwiazd leży na ziemi. Bez namysłu podnieśli ją i wtedy zaczęły się dziać dziwne rzeczy. Po dotknięciu gwiazda zaczęła głośno piszczeć i wibrować. Wszystkie dzieci upadły na podłogę, zatykając sobie uszy. Chwilę później, gdy pisk nieco się wyciszył, po otwarciu oczu, uczniowie zobaczyli, że znajdują się w statku kosmicznym „Apollo 11” i przypięci pasami siedzą w fotelach. Przed nimi znajdowały się komputery, a na monitorze jednego z nich widniał wielki napis: „Cel - Księżyc”.

Wtem rozległ się głośny pisk, większy od poprzedniego. To efekt paniki, w którą wpadły dzieci. Jedynie Ela i Wojtek zachowali spokój i odpięli pasy. Po wypięciu się z foteli zaczęli lewitować. W pewnej chwili przez małe okienko zobaczyli Ziemię, która była mała jak futbolówka na zielonej płycie boiska. Nagle rakieta zaczęła drżeć i włączył się alarm. Maszyna wylądowała. Ze strachem, ale i z wielką ciekawością dzieci otworzyły włącz i wyszły na powierzchnię planety. Były na Księżycu. W pewnej chwili zauważyły dziwną postać zbliżającą się do nich z zawrotną prędkością. Przybysz zahamował tuż pod nogami wystraszonej Eli. Był to Ufoludek o imieniu Blu. Kosmita poinformował, że muszą natychmiast stąd uciekać, ponieważ niedługo na Księżycu pojawi się czarna dziura. Uczniowie 6 c wraz z Blu szybko wskoczyli do „Apollo 11”. Niestety statek nie chciał odpalić, o otchłań pochłonęła już połowę Księżyca.

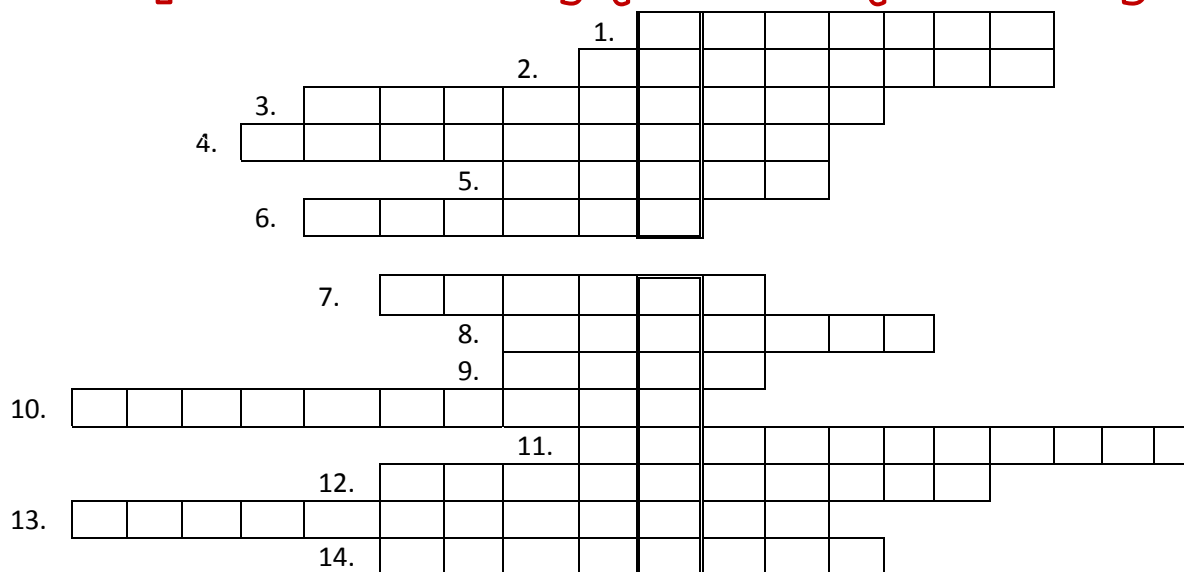
W pewnym momencie rakieta z hukiem wystartowała i ruszyła w kierunku Marsa. Uczniowie ponownie wysiedli ze statku i zauważyli pod nogami tę samą gwiazdę co w planetarium. Wszyscy chcieli jak najszybciej znaleźć się w domu. Dwójka bohaterów – Ela i Wojtek – podniosła gwiazdkę z myślą o przeniesieniu się w przestrzeni, ale w tym czasie otchłań ich wessała.

Po kilku chwilach cała szkolna grupa znalazła się na podłodze w planetarium, gdzie złowrogo przyglądał jej się Banan. Okazało się, że klasa narobiła mu obciachu, ponieważ zniszczyła doszczętnie makietę Księżyca. Nauczyciel wyjaśnił zmęczonym leżącym na podłodze uczniom, że uciekali przed nim przez całe planetarium. Uczniowie zdali sobie sprawę z tego, do czego może doprowadzić wybujała wyobraźnia. Ze wstydem, wychodząc z planetarium, pokrywali koszty szkód, jakie wyrządzili w tym miejscu.

Bartek Świącki i Bartek Bieńkowski

Z ostatniej strony

Sprawdź swoją wiedzę historyczną

1. Książę Bolesław urodzony między 1224 a 1227, zmarł 13 lub 14 kwietnia 1279 roku.
2. Zatrzymał Turków pod Wiedniem, Król Jan III
3. Syn Leszka Białego, Bolesław
4. Następcą Kazimierza III Wielkiego – Ludwik
5. Pierwszy Król Polski z saskiej dynastii Wettynów.
6. Stefan – mąż Anny Jagiellonki .
7. Panował w latach od 1333 do 1370 roku.
8. Pierwszy koronowany król Polski.
9. Osoba sprawująca najwyższą władzę w państwie.
10. Syn Mieszka II i Rychczy – Kazimierz I
11. Panował w latach od 7 września do 25 listopada 1795.
12. Był synem Władysława I Hermana i Judyty Czeskiej- Bolesław III
13. Jego dziećmi byli Leszek Biały, Konrad I Mazowiecki i Adelajda Kazimierzówna – Kazimierz II
14. Kazimierz Wielki był synem króla Władysława

N. Chylińska, M. Krajczyńska, VI